

ОСОБЕНО МНЕНИЕ

на съдията Васил Гоцев по к.д. № 4/2003 г.

Не съм съгласен с приетото в решението на Конституционния съд, относно чл.164, ал.1, т.4 от Закона за енергетиката и енергийната ефективност /ЗЕЕЕ/. Според мен той е непротивоконституционен по следните съображения:

В тази разпоредба от закона е предвидена глоба във връзка с гражданско правни противоотношения. Това противоречи на принципа на чл.4, ал.1 от Конституцията, според който Република България е правова държава. Според законите в страната глоба може да се наложи или като наказание при извършване на престъпление или като административно наказание за нарушаване на закона. Нарушеният закон обаче трябва да бъде свързан с нарушаване на административна разпоредба. В случая на чл.164, ал.1, т.4 предвидената санкция е за това, че гражданите не са изпълнили едно задължение във връзка с гражданско правни отношения.

От § 69, ал.15 на Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на ЗЕЕЕ /обн. ДВ, бр.108/2001г./ се вижда, че потребителите на топлинна енергия от една сграда могат да се присъединят към топлопреносната мрежа само ако потребителите, чиято собственост общо възлиза най-малко на 90% от отоплителния обем в сградата са инсталирали средства за отчитане на дяловото потребление на топлинна енергия. За тези потребители, които не са инсталирали такива средства, топлинната енергия за отопление се изчислява пропорционално на отопляемия обем със специфичен разход на сградата, завишен с 10 %.

От горното следва, че не съществува законово задължение за всеки гражданин да се включи в мрежата. Същото се вижда и от чл. 105е и чл.108 ЗЕЕЕ. Следователно гражданите могат да избират между това изобщо да не ползват топлинна енергия, да я ползват като изпълнят задълженията си по чл. 112г, ал. 1, т. 3 ЗЕЕЕ и монтират уредите за отчитане на дяловото потребление или да ползват топлинната енергия без да имат такива уреди, като заплащат в съответствие с изискванията пропорционално на отоплителния обем със специфичен разход на сградата, завишен с 10 % съгласно § 69, ал. 15 ПЗРЗИДЗЕЕЕ.

От цитираните разпоредби на ЗЕЕЕ се вижда, че по своята същност отношенията между потребителя и топлопреносното предприятие са по същество гражданскоправни. Разпоредбата на чл. 112г, ал. 1, т. 2 от ЗЕЕЕ, във връзка с неизпълнение на задълженията, които налага глобата по чл. 164, ал. 1, т. 4 не създава общо административно задължение за всички граждани. Тя се отнася само за тези, които желаят да се присъединят към топлопреносната мрежа и предпочитат да не плащат топлоенергията, съгласно §69, ал. 15 ПЗРЗИДЗЕЕЕ. Това са тези потребители, чиято собственост общо е по-малка от 10% от отопляемия обем на сградата.

Щом сам ЗЕЕЕ е дал възможност на някои граждани да ползват топлинната енергия по този начин на заплащане и не е въведено по административен път, всички да получават топлинна енергия по реда на чл. 112, ал. 1, т. 2, няма основание да бъдат глобявани за това, че са предпочели възможността, която сам законът им е създал. Те не са извършили административно нарушение, поради което не следва да им се налага административно наказание.

Васил Гоцев